แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

(Mekdum Smart City)

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ – ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ
เรื่อง ใช้แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ ได้จัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนำมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การบริการสาธารณะ การบริหารงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล เม็กดำ ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สู่ยุคดิจิทัลหรือไทยแลนด์ ๔.๐

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ จึงประกาศใช้แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้ในการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ลงชื่อ)

(นายสายันต์ ยกน้อยวงษ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

คำนำ

แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City) การบริการสาธารณะเทคโนโลยีดิจิทัล จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้มีนโยบายในการปฏิรูปประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็น "Thailand ๔.๐" และเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ และสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ ๔ ปี เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการดำเนินการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดรับ กับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย และยุทธศาสตร์ การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับผลการดำเนินการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบล เม็กดำที่ผ่านมา ตลอดจนผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในอนาคต

โดยแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City) นี้ประกอบด้วย เป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการให้บริการ โดยมุ่งที่จะประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของการให้บริการ เพื่อให้องค์กรเป็นองค์กรสมรรถะสูงที่สามารถให้บริการข้อมูลสารสนเทศและข่าวสารให้แก่หน่วยงานภายในและภายนอก ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้อย่างโปร่งใส รวดเร็ว และ ตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย ภายใต้กรอบระยะเวลาตามแผนฉบับน

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)	๑
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ (Mekdum Smart City)	๔
บทที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ SWOT	๔๕
บทที่ ๔ แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)	๕๑
บทที่ ๕ รายละเอียดแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)	๕๔
บทที่ ๖ การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City) ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล	๕๘

บทที่ ๑

บทนำ

- วัตถุประสงค์
- กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)

เม็กดำ เมืองอัจฉริยะ

(Mekdum Smart City)

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารถูกนำเข้ามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน และการดำเนินงานของภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม ดังนั้นเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ มีเทคโนโลยีเหมาะสม สามารถสนับสนุนงานตามภารกิจในการ ให้บริการประชาชน และหน่วยงานต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย ทันสมัย มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลและเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปีซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมระยะ ๕ ปี ที่อยู่ภายใต้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการนี้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำจึงได้จัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City) สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และก้าวสู่เป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แนวนโยบายด้านดิจิทัลของจังหวัด แผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐

๒) เพื่อให้มีกรอบทิศทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่เหมาะสม และสอดคล้อง กับภารกิจ

๓) เพื่อกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการบริการสาธารณะที่สามารถติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้ และสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัด

๔) เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม

กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart City)

การจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐาน และนโยบายที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่แก้ว

บทที่ ๔ แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city)

บทที่ ๕ รายละเอียดแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city)

บทที่ ๖ การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city) ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

บทที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ
แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ (Mekdum Smart city)

ประวัติและความเป็นมา

๒.๒ ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีตราสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ คือ *หม้อดิน*

ตราสัญลักษณ์ คือ หม้อดิน

หมายถึง การประกอบอาชีพ และความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่

คำขวัญประจำตำบล

"ถิ่นข้าวมะลิหอม งามพร้อมผ้าไหม
วิทยาการก้าวไกล ป่าใหญ่โคกจิก
พระศักดิ์สิทธิ์สีหราช งามวิลาศวัฒนธรรม
อุดมล้ำลำพังชู"

สภาพทั่วไปของตำบลเม็กดำ

สภาพทั่วไปของตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีรายละเอียด จำแนกได้ดังนี้

ลักษณะที่ตั้งและขนาด

- ระยะทางจากตำบลเม็กดำ ถึงอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ๑๑.๐ กิโลเมตร
- ระยะทางจากตำบลเม็กดำ ถึงจังหวัดมหาสารคาม ๙๕.๐ กิโลเมตร

ตำบลเม็กดำ มีพื้นที่ประมาณ ๔๖,๒๕๐ ไร่ หรือ ๗๔.๔๙๖ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๒๔๗ ของพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม มีแนวอาณาเขต ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อ ตำบลหนองบัว อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
- ทิศใต้ ติดต่อ ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ และตำบลสระขุด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
- ทิศตะวันออก ติดต่อ ตำบลลานสะแก ตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
- ทิศตะวันตก ติดต่อ ตำบลพุทไธสง และตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลเม็กดำ พื้นที่โดยทั่วไปส่วนใหญ่สภาพเป็นที่ลุ่ม เหมาะแก่การทำนาเป็นป่าสาธารณะประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมีลักษณะเป็นป่าเสื่อมโทรม มีลำห้วยหนึ่งสาย คือ ห้วยลำพังชู ซึ่งเหมาะแก่การชลประทาน ขุดคลองส่งน้ำ โครงการสูบน้ำด้วยระบบไฟฟ้าเพื่อใช้ประโยชน์ทางเกษตรกรรม นอกจากนี้ห้วยลำพังชูยังเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างจังหวัดมหาสารคามกับจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์ และยังเป็นส่วนหนึ่งของต้นน้ำของแม่น้ำมูล

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปของตำบลเม็กดำ มีสภาพอากาศแบ่งเป็น ๓ ฤดู ประกอบด้วย ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ฤดูหนาวในช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ประมาณ ๑๙ องศาเซลเซียส ฤดูร้อนในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ประมาณ ๓๙.๗ องศาเซลเซียส ในบางปีอาจมีอุณหภูมิถึง ๔๐ องศาเซลเซียสฤดูฝนในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม แต่อาจเกิด"ช่วงฝนทิ้ง" ได้ในบางเดือน มีปริมาณน้ำฝนทั้งปีเฉลี่ยประมาณ ๑,๒๓๙.๒๗ มิลลิเมตร

๔) ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลเม็กดำ สามารถแบ่งกลุ่มชุดดิน ดังนี้

กลุ่มชุดดิน	ความเหมาะสม	การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการจัดการ
๒,๔ sa, ๖,๖ &๘ , ๖ – ow	พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับข้าว ฤดูแล้งบริเวณที่มีน้ำสามารถใช้ปลูกพืชล้มลุกหรือพืชผักได้	ทำนา	ควรมีการใช้ปุ๋ยเพื่อปรับปรุงและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน
๑๗, ๑๗ & ๑๘ ,๑๘ ๒๔ / ๑๗	พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับข้าวแต่อาจได้รับความเสียหายเนื่องจากขาดแคลนน้ำในระยะเวลาที่ฝนทิ้งช่วง เนื่องจากเนื้อดินส่วนใหญ่ค่อนข้างเป็นทราย	ทำนา , ที่ป่าเสื่อมโทรม	ควรหาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ

กลุ่มชุดดิน	ความเหมาะสม	การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการจัดการ
๒๐	พื้นที่เหมาะสมปานกลางสำหรับข้าวเนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับดินเค็ม	ทำนา	จำเป็นต้องมีแหล่งน้ำใช้ให้เพียงพอและมีมาตรการป้องกันและปรับปรุงดินก่อนและหลังฤดูเพาะปลูก
๓๕ / ๒๔ , ๔๑ / ๒๔	พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับข้าวและพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับพืชไร่หรือทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ปะปนกันอยู่	ทำนา , ที่หนองน้ำ	ควรใช้พื้นที่ปลูกพืชให้เหมาะสมกับลักษณะของดินในแต่ละบริเวณ
๓๕ , ๓๘	พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับพืชไร่ชนิดต่างๆและพืชผัก	ทำนา ,ที่ป่าเสื่อมโทรม	ควรมีการใช้ปุ๋ยเพื่อปรับปรุงบำรุงดินและ
๔๐ , ๔๐ / ๔๐b ๔๐b	พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับพืชไร่ชนิดต่างๆ หรือพืชผัก แต่ค่อนข้างเป็นทราย และมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ	ทำนา ,ที่ป่าเสื่อมโทรม	ควรมีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และพืชคลุมดิน ส่วนการใช้ปุ๋ยเคมีต้องใช้ในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสมกับพืชแต่ละชนิดเพื่อลดการสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์
๔๑	พื้นที่เหมาะสมปานกลางสำหรับพืชไร่หรือเหมาะสมสำหรับทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์เนื่องจากดินเป็นทรายจัดและมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำมาก	ทำนาที่ป่าเสื่อมโทรม	จำเป็นต้องมีการปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยอินทรีย์เป็นหลักประกอบการเลือกชนิดพืชที่จะนำมาปลูกหรือเปลี่ยนลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมกับพื้นที่

ตารางที่ ๑ ที่มา :ข้อมูลศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรฯ

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

หมู่ที่	บ้าน	การใช้ประโยชน์ที่ดิน					
		นาข้าว	ไม้ผล	หม่อน	พืชผัก	ป่าไม้	ที่อาศัย
๑	เม็กดำ	๑,๕๘๖	๒	๒	๒	๘๒	๔๐
๒	แก่นท้าว	๒,๕๒๐	๓	๑๑	๕	๒๐๐	๖๓
๓	เหล่า	๑,๖๕๔	๒	๘	๘	-	๓๐
๔	หารฮี	๑,๑๙๑	๑๐	๗	๑๐	-	๖๐
๕	ตาลอก	๒,๐๙๘	๕	๑๑	๕	๙๕๐	๘๕
๖	พยอม	๑,๕๗๔	๒๐	๕	๑๐	๙๐	๕๐
๗	ตาลอก	๑,๕๙๔	๕	๔	๒	๑๐๐	๔๐
๘	ดอนไผ่งาม	๑,๖๓๖	๑๐	๖	๑๐	๑๗๒	๓๕
๙	หนองดินสอ	๑,๑๔๗	๒	๑๐	๒	-	๔๗
๑๐	หนองไผ่	๑,๒๑๙	๑๗	๒๖	๓	๑๔๒	๕๐
๑๑	สำโรง	๓,๙๗๔	๓๐	๔๐	๑๔	๔๖	๑๒๐
๑๒	โคกจันทร์หอม	๓,๙๓๘	๒๕	๓๒	๑๓	๖๕๙	๘๕
๑๓	มะเห็บ	๓,๓๓๗	๑๕	๒๐	๑๐	๑๐๑	๕๐
๑๔	เหล่างิ้ว	๑,๓๑๔	๒	๓	๓	-	๓๐
๑๕	นาเจริญ	๗๓๗	๑	๓	๓	-	๔๐
๑๖	ดงหนองไผ่	๑,๐๘๕	๑๕	๖	๓	-	๓๒
๑๗	เม็กน้อย	๑,๑๒๔	๖	๕	๒	-	๓๐
๑๘	ดอนแคน	๑,๒๔๓	๒	๔	๒	-	๓๐
๑๙	โนนสำราญ	๑,๓๖๔	๒	๓	๓	-	๓๕
๒๐	ดงดวน	๑,๐๓๗	๒	๔	๓	-	๓๔
๒๑	น้อยพัฒนา	๑,๒๔๙	๔	๖	๗	๑๗๐	๖๖
๒๒	เหล่าหนองขาม	๑,๗๓๕	๕	๗	๔	-	๔๖
	รวม	๓๘,๓๕๖	๑๘๕	๒๒๓	๑๒๔	๒,๗๑๒	๑,๐๙๘

ตารางที่ ๒ ที่มา :ข้อมูลศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรฯ

๕) ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลเม็กดำ มีลำห้วย ๑ สาย คือห้วยลำพังชู มีหนองน้ำธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเกือบทุกหมู่บ้าน แต่ระบบการนำมาใช้ประโยชน์ยังไม่มีเพียงพอ ทำให้ขาดน้ำในช่วงฤดูแล้ง และพบปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เนื่องจากมีน้ำไหลหลากมาจากทางเหนือลงมาตามลำห้วยซึ่งตื้นเขินไม่มีคันกั้นน้ำทำให้น้ำมาท่วมนาข้าวเสียหาย

ที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ขนาดพื้นที่(ไร่)	สถานที่ตั้ง		การใช้ประโยชน์	หมายเหตุ
			หมู่ที่	บ้าน		
๑	หนองเม็ก	๑๗	๑	เม็กดำ	เลี้ยงสัตว์	
๒	หนองฉนวน	๓๕	๑	เม็กดำ	เลี้ยงสัตว์	
๓	หนองหาด	๑๓๐	๒	แก่นท้าว	เลี้ยงสัตว์/ประปา	
๔	หนองกลางเหนือ	๔๗	๓	เหล่า	เลี้ยงสัตว์	
๕	หนองกลางใต้	๕๓	๓	เหล่า	เลี้ยงสัตว์	
๖	หนองกุดเวียน	๑๘	๓	เหล่า	เลี้ยงสัตว์	
๗	หนองขามเฒ่า	๓๓	๔	หารฮี	ประปา	
๘	หนองหารฮี	๗๕	๔	หารฮี	เลี้ยงสัตว์	
๙	หนองอีดำ	๕	๔	หารฮี	เลี้ยงสัตว์/พืชผัก	
๑๐	หนองสิม	๖๐	๕	ตาลอก	ประปา	
๑๑	หนองใหญ่	๒๕	๕	ตาลอก	เลี้ยงสัตว์	
๑๒	หนองไผ่	๑๔	๖	พยอม	เลี้ยงสัตว์	
๑๓	หนองใต้	๑๐	๖	พยอม	เลี้ยงสัตว์	
๑๔	หนองคู	๓๑๙	๗	ตาลอก	เลี้ยงสัตว์	
๑๕	หนองขาว	๔๓	๗	ตาลอก	เลี้ยงสัตว์/พืชผัก	
๑๖	หนองอีดำ	๗	๘	ดอนไผ่งาม	ประปา	
๑๗	หนองไผ่	๑๔	๘	ดอนไผ่งาม	เลี้ยงสัตว์/ทำนา	
๑๘	คลองแก	๒๕	๙	หนองดินสอ	เลี้ยงสัตว์/ทำนาน	
๑๙	หนองดินสอ	๔	๙	หนองดินสอ	ประปา	
๒๐	หนองน้ำจั่นหล่ม	๑๕	๑๐	หนองไผ่	เลี้ยงสัตว์	
๒๑	หนองใหญ่	๑๔๖	๑๑	สำโรง	ประปา/พืชผัก/ทำนา	
๒๒	หนองนาเลิง	๘๘	๑๒	โคกจันทร์หอม	เลี้ยงสัตว์	
๒๓	หนองกระทุ่ม	๑๑๕	๑๒	โคกจันทร์หอม	ประปา/พืชผัก/ทำนา	
๒๔	หนองขอนแก่น	๔๐	๑๓	มะเห็บ	ประปา/พืชผัก	
๒๕	หนองบึง	๗๓	๑๓	มะเห็บ	พืชผัก/เลี้ยงสัตว์	
๒๖	หนองด้วง	๔	๑๓	มะเห็บ	เลี้ยงสัตว์	
๒๗	หนองหัวดอน	๗	๑๔	เหล่างิ้ว	เลี้ยงสัตว์/พืชผัก	
๒๘	หนองเกาะใหญ่	๕๔	๑๕	นาเจริญ	เลี้ยงสัตว์	
๒๙	สระเกด	๑๒	๑๖	ดงหนองไผ่	เลี้ยงสัตว์	

ตารางที่ ๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ ที่มา: ส่วนส่งเสริมการเกษตร

ที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ขนาดพื้นที่(ไร่)	สถานที่ตั้ง		การใช้ประโยชน์	หมายเหตุ
			หมู่ที่	บ้าน		
๓๐	หนองจิกจอก	๑๓๕	๑๗	เม็กน้อย	เลี้ยงสัตว์/ทำนา	
๓๑	หนองกุดโง้ง	๑๐	๑๗	เม็กน้อย	เลี้ยงสัตว์/ทำนา	
๓๒	หนองกระหนวน	๔	๑๙	โนนสำราญ	เลี้ยงสัตว์/อุปโภค	
๓๓	หนองโดนใต้	๒	๑๙	โนนสำราญ	เลี้ยงสัตว์/อุปโภค	
๓๔	หนองใหญ่	๘	๒๐	ดงดวน	เลี้ยงสัตว์/พืชผัก	
๓๕	หนองผือน้อย	๑๔	๒๐	ดงดวน	เลี้ยงสัตว์	
๓๖	หนองใหญ่	๑๔	๒๑	น้อยพัฒนา	เลี้ยงสัตว์/พืชผัก	
๓๗	หนองดอนตาปู่	๑๙	๒๒	เหล่าหนองขาม	เลี้ยงสัตว์	
๓๘	หนองกลาง	๓๐๐	๒๒	เหล่าหนองขาม	เลี้ยงสัตว์	

ตารางที่ ๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ ที่มา: ส่วนส่งเสริมการเกษตร

<u>แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น</u>

- ฝาย จำนวน ๕ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๔๐ แห่ง
- บ่อบาดาล , บ่อโยก จำนวน ๒๑ แห่ง

๖) ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าของตำบลเม็กดำ เป็นลักษณะป่าเสื่อมโทรม มีพื้นที่ป่าประมาณ ๒,๗๑๒ ไร่ อยู่ในเขตหมู่ที่ ๑,๒,๕,๖,๗,๘,๑๐,๑๑,๑๒,๑๓,๒๑ ซึ่งป่าเป็นที่หาอาหารป่าของชาวบ้าน เลี้ยงครอบครัว และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม

๒.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

การปกครองในเขตพื้นที่ตำบลเม็กดำ แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๒ หมู่บ้าน ดังนี้

แผนที่แสดงแนวเขตการปกครองตำบลเม็กดำ

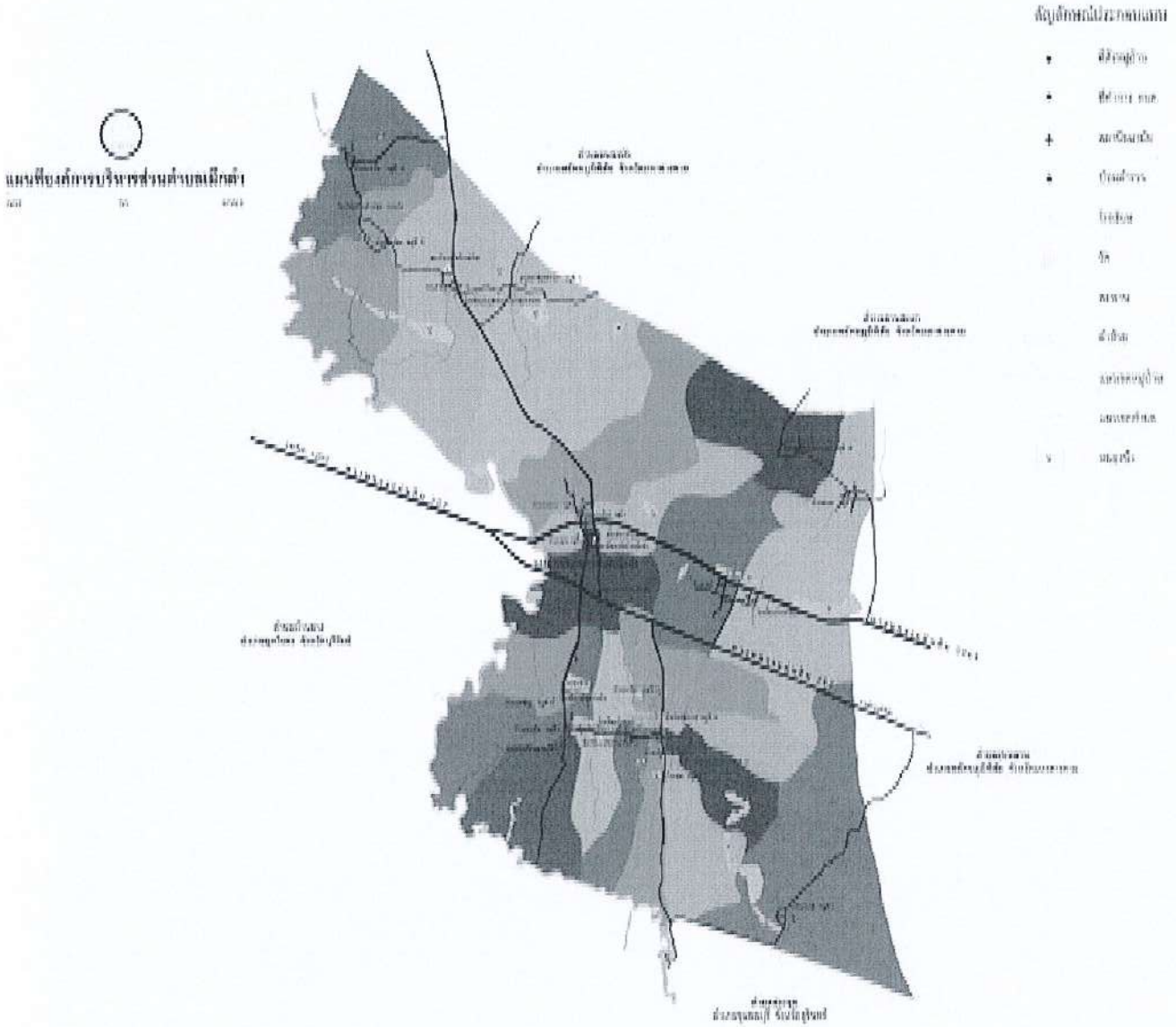

ตารางภาพที่ ๑ : แสดงเขตพื้นที่การปกครอง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะทางจาก อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย	ระยะทางจาก จังหวัดมหาสารคาม	ร้อยละของ พื้นที่ตำบล
๑	บ้านเม็กดำ	๒.๙๓๑๒	๑๑.๐๐	๙๓.๐๐	๓.๘๓๑๘
๒	บ้านแก่นท้าว	๔.๔๑๖๐	๑๔.๐๐	๙๖.๐๐	๕.๗๗๒๙
๓	บ้านเหล่า	๒.๘๕๔๔	๑๓.๐๐	๙๕.๐๐	๓.๗๓๑๔
๔	บ้านหารฮี	๒.๒๔๘๐	๕.๐๐	๘๗.๐๐	๒.๙๓๘๗
๕	บ้านตาลอก	๕.๐๑๔๔	๗.๐๐	๘๙.๐๐	๖.๕๕๕๑
๖	บ้านพยอม	๓.๕๒๐๐	๗.๐๐	๘๙.๐๐	๔.๖๐๑๕
๗	บ้านตาลอก	๓.๘๙๙๒	๖.๕๐	๐๐.๕๐	๕.๐๙๗๓
๘	บ้านดอนไผ่งาม	๓.๒๙๑๒	๑๑.๐๐	๙๓.๐๐	๔.๓๐๒๔
๙	บ้านหนองดินสอ	๒.๓๙๕๒	๑๒.๐๐	๙๔.๐๐	๓.๑๓๑๑
๑๐	บ้านหนองไผ่	๒.๙๙๓๖	๒๐.๐๐	๑๐๒.๐๐	๓.๙๑๓๔
๑๑	บ้านสำโรง	๗.๓๖๘๐	๑๖.๐๐	๙๘.๐๐	๙.๖๓๑๙
๑๒	บ้านโคกจันทร์หอม	๘.๒๑๔๔	๑๖.๐๐	๙๘.๐๐	๑๐.๗๓๘๓
๑๓	บ้านมะเห็บ	๕.๘๐๖๙	๑๑.๕๐	๙๓.๕๐	๗.๕๙๔๖
๑๔	บ้านเหล่างิ้ว	๒.๓๒๖๔	๑๒.๐๐	๙๔.๐๐	๓.๐๔๑๒
๑๕	บ้านนาเจริญ	๑.๕๕๐๔	๑๓.๕๐	๙๕.๕๐	๒.๐๒๖๘
๑๖	บ้านดงหนองไผ่	๒.๘๗๓๖	๙.๐๐	๙๑.๐๐	๓.๗๕๖๕
๑๗	บ้านเม็กน้อย	๒.๕๔๒๔	๑๘.๐๐	๑๐๐.๐๐	๓.๓๒๓๖
๑๘	บ้านดอนแคน	๒.๒๔๐๐	๑๒.๑๐	๙๔.๑๐	๒.๙๒๘๓
๑๙	บ้านโนนสำราญ	๒.๔๘๙๖	๑๑.๖๐	๙๓.๖๐	๓.๒๕๔๕
๒๐	บ้านดงดวน	๒.๐๓๓๖	๑๑.๐๐	๙๓.๐๐	๒.๖๕๘๔
๒๑	บ้านน้อยพัฒนา	๒.๔๔๙๖	๑๒.๐๐	๙๔.๐๐	๓.๒๐๒๓
๒๒	บ้านเหล่าหนองขาม	๓.๐๓๕๒	๑๓.๐๐	๙๕.๐๐	๓.๙๖๗๘
รวม		**๗๖.๔๙๖๐**			**๑๐๐.๐๐๐๐**

ตารางที่ ๔ : แสดงพื้นที่เขตการปกครอง

๒) การเลือกตั้ง

พื้นที่ตำบลเม็กดำเป็นพื้นที่ใช้ระบบการเลือกตั้งผู้นำตั้งแต่ การเลือกกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และอื่น ๆ ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓) ประชากร

<u>ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๙,๗๑๖ คน แยกรายละเอียดได้ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
๑	บ้านเม็กดำ	๑๐๗	๑๘๕	๒๐๔	๓๘๙
๒	บ้านแก่นท้าว	๑๗๒	๓๖๓	๓๔๐	๗๐๓
๓	บ้านเหล่า	๑๕๐	๒๘๑	๒๙๓	๕๗๔
๔	บ้านหารฮี	๑๑๓	๒๐๘	๒๐๘	๔๑๖
๕	บ้านตาลอก	๑๕๓	๒๓๐	๒๕๑	๔๘๑
๖	บ้านพยอม	๑๐๒	๑๖๐	๑๘๔	๓๔๔
๗	บ้านตาลอก	๑๒๘	๒๔๕	๒๑๖	๔๖๑
๘	บ้านดอนไผ่งาม	๘๔	๑๗๔	๑๙๖	๓๗๐
๙	บ้านหนองดินสอ	๘๐	๑๖๕	๑๗๗	๓๔๒
๑๐	บ้านหนองไผ่	๑๑๐	๑๕๒	๑๙๐	๓๔๒
๑๑	บ้านสำโรง	๒๑๙	๓๙๕	๓๙๙	๗๙๔
๑๒	บ้านโคกจันทร์หอม	๑๙๙	๓๓๐	๓๑๘	๖๔๘
๑๓	บ้านมะเห็บ	๒๑๕	๓๔๓	๓๕๙	๗๐๒
๑๔	บ้านเหล่างิ้ว	๙๙	๑๖๑	๑๕๗	๓๑๘
๑๕	บ้านนาเจริญ	๙๒	๑๗๐	๑๕๙	๓๒๙
๑๖	บ้านดงหนองไผ่	๑๐๘	๒๐๖	๒๑๑	๔๑๗
๑๗	บ้านเม็กน้อย	๘๙	๑๖๑	๑๖๑	๓๒๒
๑๘	บ้านดอนแคน	๗๘	๑๔๒	๑๒๙	๒๗๑
๑๙	บ้านโนนสำราญ	๑๐๐	๑๙๘	๑๖๙	๓๖๗
๒๐	บ้านดงดวน	๑๒๔	๑๘๖	๒๐๒	๓๘๘
๒๑	บ้านน้อยพัฒนา	๑๑๗	๑๙๗	๑๙๑	๓๘๘
๒๒	บ้านเหล่าหนองขาม	๑๐๒	๑๗๓	๑๗๗	๓๕๐
รวม		๒,๗๔๑	๔,๘๒๕	๔,๘๙๑	๙,๗๑๖

ตารางที่ ๕ : แสดงจำนวนประชากร (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)

๔) สภาพทางสังคม

<u>การศึกษา</u>

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเด็กก่อนเกณฑ์ จำนวน ๗ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเม็กดำ หมู่ที่ ๑ มีนักเรียน ๑๕ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก่นท้าว หมู่ที่ ๑๕ มีนักเรียน ๔๗ คน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเหล่า หมู่ที่ ๓ มีนักเรียน ๖๕ คน
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตาลอก หมู่ที่ ๗ มีนักเรียน ๑๔ คน
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพะยอมดงหนองไผ่ หมู่ที่ ๖ มีนักเรียน ๑๕ คน
๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านสำโรงโคกจันทร์หอม หมู่ที่ ๑๑ มีนักเรียน ๑๗ คน
๗. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเม็กน้อยหนองไผ่ หมู่ที่ ๑๐ มีนักเรียน ๑๑ คน

รวมทั้งสิ้น ๑๘๔ คน มีครู/ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑๗ คน

โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๗ แห่ง ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนบ้านเม็กดำ หมู่ที่ ๑

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๓	๒	๕	
อนุบาล ๓	๗	๘	๑๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๑๑	๑๐	๒๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๘	๑๐	๑๘	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๕	๗	๑๒	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๒	๑๓	๑๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๑	๑๑	๒๒	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๘	๙	๑๗	
รวม	**๕๕**	**๗๐**	**๑๒๕**	
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๑๘	๑๖	๓๔	
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๒๗	๑๕	๔๒	
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๔	๙	๒๓	
รวมทั้งสิ้น	**๕๙**	**๔๐**	**๙๙**	

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๒. โรงเรียนบ้านแก่นท้าว หมู่ที่ ๑๕

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๘	๕	๑๓	
อนุบาล ๓	๑๐	๘	๑๘	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๔	๑๑	๑๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๑๐	๒	๑๒	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๘	๑๑	๑๙	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๔	๗	๒๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๐	๑๑	๒๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๗	๔	๑๑	
รวมทั้งสิ้น	**๗๑**	**๕๙**	**๑๓๐**	

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๓. โรงเรียนบ้านเหล่า หมู่ที่ ๑๔

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๔	๘	๑๒	
อนุบาล ๓	๕	๗	๑๒	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๗	๙	๑๖	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๑๑	๖	๑๗	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๑	๑๓	๒๔	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๖	๘	๒๔	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๓	๙	๒๒	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๗	๑๐	๑๗	
รวม	**๗๔**	**๗๐**	**๑๔๔**	
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๙	๖	๑๕	
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๘	๓	๑๑	
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๗	๑๑	๑๘	
รวมทั้งสิ้น	**๙๙**	**๙๐**	**๑๘๙**	

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๔. โรงเรียนบ้านหารฮี หมู่ที่ ๔

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๔	-	๔	
อนุบาล ๓	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๑	-	๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	-	๑	๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๑	๒	๓	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑	-	๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	-	-	-	
รวมทั้งสิ้น	๗	๓	๑๐	

ตารางที่ ๙ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๕. โรงเรียนบ้านตากลอก หมู่ที่ ๗

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๒	๒	๔	
อนุบาล ๓	๕	-	๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๖	-	๖	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๓	๒	๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๔	๕	๙	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑	๖	๗	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๔	๗	๑๑	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๓	๕	๘	
รวมทั้งสิ้น	**๒๘**	**๒๗**	**๕๕**	

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๖. โรงเรียนบ้านสำโรงโคกจันทร์หอมวิทยา หมู่ที่ ๑๑

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๓	๓	๖	
อนุบาล ๓	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	-	-	-	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	-	-	-	
รวมทั้งสิ้น	**๓**	**๓**	**๖**	

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

๗. โรงเรียนบ้านเม็กน้อยหนองไผ่ หมู่ที่ ๑๐

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	
อนุบาล ๒	๒	๔	๖	
อนุบาล ๓	๗	๓	๑๐	
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๑	๕	๖	
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๔	๕	๙	
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๓	๖	๙	
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๒	๒	๔	
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๗	๖	๑๓	
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕	๒	๗	
รวมทั้งสิ้น	**๓๑**	**๓๓**	**๖๔**	

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนนักเรียน (ที่มา : กองการศึกษาฯ)

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา (โรงเรียนขยายโอกาส) จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนบ้านเม็กดำ หมู่ที่ ๑

๒. โรงเรียนบ้านเหล่า หมู่ที่ ๑๔

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ๑ แห่ง

<u>สาธารณสุข</u>

- โรงพยาบาลขนาด - เตียง - แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๓ แห่ง ประกอบด้วย
    ๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเม็กดำ หมู่ที่ ๒๐
    ๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแก่นท้าว หมู่ที่ ๒๑
    ๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสำโรง หมู่ที่ ๑๑
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง

<u>อาชญากรรม</u>

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ ไม่พบปัญหาด้านอาชญากรรม แต่ก็ได้มีการเฝ้าระวังป้องปรามปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่โดยความร่วมมือของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำตำบลและหมู่บ้าน งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ กำนันผู้ใหญ่บ้าน สถานีตำรวจภูธรพยัคฆภูมิพิสัย และหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

ยาเสพติด

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไข ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ ได้ร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การดำเนินการจัดต้องศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำขึ้น เมื่อวันที่ ๒๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการเฝ้าระวัง จัดให้มีหรือสนับสนุนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพ การพัฒนาอาชีพ ป้องกันกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น

การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำได้ดำเนินการด้านสงคมสังเคราะห์ ดังนี้

๑. งานเบี้ยยังชีพ

๒. งานกองทุนสวัสดิการชุมชน

๓. งานขอรับการสนับสนุนงบประมาณกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดมหาสารคาม

๔. งานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุและชมรมผู้สูงอายุตำบลเม็กดำ

๕. งานโครงการ/กิจกรรมในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๖. งานเศรษฐกิจชุมชน

๗. งานที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.เม็กดำ

๘. งานที่ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดมหาสารคาม

๕) ระบบบริการพื้นฐาน

<u>การคมนาคมขนส่ง</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำมีถนนสายหลักคือ ทางหลวงแผ่นดินสาย ๒๐๒ (ยโสธร – ประทาย) และเส้น ๓๐๖๖ (พยัคฆภูมิพิสัย – พุทไธสง) และมีถนนเชื่อมจากถนนสายหลักเข้าหมู่บ้าน ๗ สาย ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๑๐ สาย

- ถนนลาดยาง ๔ สาย
- ถนน รพช. ๒ สาย
- ถนนระหว่างหมู่บ้านเป็นถนนหินคลุก ลูกรัง และถนนดิน

สรุปเส้นทางคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

๑. ถนนภายในหมู่บ้าน (ความยาวเป็นเมตร)

ถนน ค.ส.ล.	ถนนดิน	ถนนหินคลุก	ถนนลาดยาง	ถนนลาดยาง ทช.มค.
๒๕,๐๔๙.๐๐	๑,๗๐๖.๐๐	๑,๓๘๓.๐๐	๑,๒๔๐.๐๐	๗,๐๐๐.๐๐
			รวมความยาวถนนในหมู่บ้าน	**๓๖,๓๗๘.๐๐**

๒. ถนนระหว่างหมู่บ้าน

ถนน ค.ส.ล.	ถนนดิน	ถนนหินคลุก	ถนนลาดยาง	ถนนลาดยาง ทช.มค.
	๑๘,๔๐๐.๐๐			
			รวมความยาวถนนในหมู่บ้าน	**๑๘,๔๐๐.๐๐**

๓. ถนนทางหลวงท้องถิ่นที่ลงทะเบียนแล้ว

ถนน ค.ส.ล.	ถนนดิน	ถนนหินคลุก	ถนนลาดยาง	ลูกรัง
๑๐,๖๔๕.๐๐	๑๐,๕๕๕.๐๐	๑,๖๓๕.๐๐	๔,๗๘๐.๐๐	๖,๖๒๕.๐๐
			รวมความยาวถนนทางหลวงท้องถิ่น	**๓๔,๒๔๐.๐๐**

รวมเส้นทางคมนาคมในตำบลเม็กดำ

ถนน ค.ส.ล.	ถนนดิน	ถนนหินคลุก	ถนนลาดยาง	ลูกรัง
๓๕,๖๙๔.๐๐	๓๐,๖๖๑.๐๐	๓,๐๑๘.๐๐	๖,๐๒๐.๐๐	๖,๖๒๕.๐๐
			รวมความยาวถนนในตำบลเม็กดำทั้งหมด	**๘๒,๐๑๘.๐๐**

ตารางที่ ๑๓ ถนนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ ที่มา: กองช่าง

<u>การไฟฟ้า</u>

ราษฎรในพื้นที่ตำบลเม็กดำมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน/ครัวเรือน ความต้องการไฟฟ้าเพิ่มเติมส่วนใหญ่เป็นไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

<u>การประปา</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำมีระบบประปาหมู่บ้านให้ครบทุกหมู่บ้าน มีระบบประปาที่องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำรับผิดชอบดูแลอยู่ ๓ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ระบบประปาหมู่บ้านเม็กดำ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ คือ หมู่ที่ ๑ , ๘ และ ๒๐

๒. ระบบประปาหมู่บ้านแก่นท้าว หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ คือ หมู่ที่ ๒ , ๙ , ๑๕ และ ๒๑

๓. ระบบประปาหมู่บ้านเหล่า หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ คือ หมู่ ๓ , ๑๓ , ๑๔ , ๑๘ , ๑๙ และ ๒๒

<u>โทรศัพท์</u>

ตำบลเม็กดำ มีโทรศัพท์พื้นฐานใช้ แต่ส่วนใหญ่ประชาชนใช้ระบบสื่อสารโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเลือกใช้บริการหน่วยงานที่ให้บริการตามความต้องการของตน

<u>ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำมีไปรษณีย์โทรเลข (ไปรษณีย์อนุญาต) ๑ แห่ง การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์ใช้ของไปรษณีย์ประจำอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย รหัสไปรษณีย์ ๔๔๑๑๐

๖) ระบบเศรษฐกิจ

<u>การเกษตร</u>

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าวหอมมะลิ ซึ่งสามารถสร้างรายได้หลักของตำบล รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์การจักรสาน การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และผ้าไหมมัดหมี่ทอมือ นอกนั้นประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมได้แก่ รับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ ด้านการค้าและบริการส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กประเภทขายของเบ็ดเตล็ด และขายของชำ ซึ่งให้บริการภายในชุมชน

<u>การประมง</u>

การทำประมงในตำบลเม็กดำ เป็นลักษณะการปล่อยปลาในนาข้าวในบ่อดินมีการให้อาหารบ้างเล็กน้อย ขุดบ่อเลี้ยงปลาในนาไว้บริโภคและจำหน่ายในช่วงหลังการเก็บเกี่ยวข้าว

<u>การปศุสัตว์</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำประชาชนส่วนใหญ่มีสัตว์เลี้ยงคิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของหมู่บ้านแต่ละบ้าน โดยเลี้ยงแบบธรรมชาติกึ่งโรงเรือนมีสัตว์เลี้ยงประเภท โคเนื้อ กระบือ สุกร เป็ด ไก่ ห่าน ไว้จำหน่ายและบริโภคเอง

<u>การบริการ</u>

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงแรม	๒	แห่ง
- ปั๊มน้ำมัน	-	แห่ง
- ปั๊มแก๊ส	๑	แห่ง

<u>การท่องเที่ยว</u>

พื้นที่ตำบลเม็กดำ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว

<u>อุตสาหกรรม</u>

ด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำเป็นอุตสาหกรรมด้านการเกษตร มีโรงสีข้าวชุมชนจำนวน ๒๗ แห่ง โดยมีที่ตั้งอยู่แต่ละหมู่บ้าน และโรงสีข้าวขนาดใหญ่จำนวน ๑ แห่ง ตั้งในพื้นที่บ้านตาลอก ๗ (บริษัทโรงสีข้าวเพชรพยัคฆภิพิสัยค้าข้าวไทยจำกัด)

<u>การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ</u>

ด้านการพาณิชย์ตำบลเม็กดำมีร้านค้าชุมชนที่เป็นการรวมตัวกันของชุมชนและเป็นกิจการส่วนบุคคลในพื้นที่แต่ละร้านขายสินค้าอุปโภคบริโภค ของใช้ในครัวเรือน

กลุ่มอาชีพในเขตพื้นที่มีกลุ่มอาชีพที่ทำการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนจำนวน ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม บ้านดอนไผ่งาม หมู่ที่ ๘ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง บ้านตาลอก หมู่ที่ ๗ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่ชุมชนได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ กลุ่มท่อผ้าไหม กลุ่มจักสาน กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพ เป็นต้น

<u>แรงงาน</u>

การใช้แรงงานในตำบลเม็กดำ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานด้านการเกษตร แรงงานในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว และแม่บ้าน ส่วนวัยหนุ่มสาวจะไปทำงานรับจ้างในต่างจังหวัดส่งเงินมาให้พ่อแม่จ้างแรงงานทำการเกษตร แรงงานจ้างการทำการเกษตรโดยเฉพาะการทำนาจะมีการจ้างแรงงานเพิ่มเกือบทุกครอบครัว โดยแรงงานที่จ้างประมาณ ๕ – ๑๐ คน / ครัวเรือน / ปี อัตราค่าจ้างประมาณ ๓๐๐ บาท / คน / วัน

๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

<u>การนับถือศาสนา</u>

ศาสนาที่ประชาชนในเขตำบลเม็กดำนับถือ คือ ศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๘ ปัจจุบันมีศาสนสถานประเภทวัด / สำนักสงฆ์ และสถานที่ปฏิบัติธรรม จำนวน ๑๖ แห่ง ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อวัด/สำนักสงฆ์/ที่พักสงฆ์	ชนิดของวัด
๑	วัดบ้านตาลอก หมู่ที่ ๕	พัทธสีมา
๒	วัดบ้านเหล่า หมู่ที่ ๓	พัทธสีมา
๓	วัดบ้านแก่นท้าว หมู่ที่ ๒	พัทธสีมา
๔	วัดกลางเม็กดำ หมู่ที่ ๘	พัทธสีมา
๕	วัดท่าชัยศรี หมู่ที่ ๑	พัทธสีมา
๖	วัดบ้านสำโรง หมู่ที่ ๑๑	พัทธสีมา
๗	วัดบูรพาบ้านโคกจันทร์หอม หมู่ที่ ๑๒	พัทธสีมา
๘	วัดบูรพาบ้านหารฮี หมู่ที่ ๔	พัทธสีมา
๙	วัดบ้านมะเห็บ หมู่ที่ ๑๓	สำนักสงฆ์
๑๐	วัดบ้านพยอม หมู่ที่ ๖	สำนักสงฆ์

ลำดับที่	ชื่อวัด/สำนักสงฆ์/ที่พักสงฆ์	ชนิดของวัด
๑๑	วัดบ้านดงหนองไผ่ หมู่ที่ ๑๖	ที่พักสงฆ์
๑๒	วัดบ้านเม็กน้อย หมู่ที่ ๑๗	ที่พักสงฆ์
๑๓	วัดบ้านหนองไผ่ หมู่ที่ ๑๐	ที่พักสงฆ์
๑๔	วัดป่าพุทธสุรศรี	สำนักสงฆ์
๑๕	ศูนย์ปฏิบัติธรรมโคกหนองบึง หมู่ที่ ๑๓	ที่พักสงฆ์
๑๖	ศูนย์ปฏิบัติธรรมบ้านแก่นท้าว หมู่ที่ ๒	ที่พักสงฆ์

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนวัด/สำนักสงฆ์/ที่พักสงฆ์ ที่มา: กองการศึกษาฯ

<u>ประเพณีและงานประจำปี</u>

ขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนใหญ่เป็นแบบชาวพุทธ และขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นซึ่งถือปฏิบัติสืบต่อกันมาแต่โบราณ โดยเฉพาะประเพณีการทำบุญเทศกาลต่างๆ มีทุกเดือน ซึ่งเรียกกันว่า ฮีตสิบสองครองสิบสี่ การบายสีสู่ขวัญ แห่นางแมวขอฝน การสู่ขวัญข้าว การแรกนา มีตาแฮกอยู่ที่นา เป็นต้น

<u>ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น</u>

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชนตำบลเม็กดำ มีปราชญ์ชาวหมู่ทุกหมู่บ้านที่เป็นนำทางธรรมชาติ ศาสนา เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน นอกจากวัดแล้ว จะมีศาลหลักบ้าน ดอนปู่ตา ศาลพระภูมิ ซึ่งจะมีการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ประชาชนในเขตตำบลเม็กดำใช้ภาษาท้องถิ่น คือ ภาษาไทยอิสานคิดเป็นร้อยละ ๙๘ ภาษากลางและภาษาถิ่นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒

<u>สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก</u>

สินค้าพื้นเมืองเป็นประเภทสินค้าทางการเกษตร เช่น ข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของตำบลเม็กดำ และของที่ระลึกจะเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม เสื่อกก เครื่องจักสาน เป็นต้น

๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

<u>น้ำ</u>

แหล่งน้ำในตำบลเม็กดำมีลำห้อย ๑ สาย มีหนองน้ำธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเกือบทุกหมู่บ้าน

- ฝาย จำนวน ๕ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๔๐ แห่ง
- บ่อบาดาล , บ่อโยก จำนวน ๒๑ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ แห่ง

<u>ป่าไม้</u>

พื้นที่ป่าของตำบลเม็กดำ เป็นลักษณะป่าเสื่อมโทรม มีพื้นที่ป่าประมาณ ๒,๗๑๒ไร่ ในพื้นที่สาธารณประโยชน์

๒.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

โดยภาพรวมของทรัพยากรธรรมชาติของตำบลเม็กดำ อยู่ในสภาพที่เหมาะกับการทำการเกษตรมีลำห้วย ๑ สาย คือ ลำพังชู กว้างประมาณ ๒๐ เมตร ไหลผ่านในเขตตำบลเม็กดำประมาณ ๑๐ กิโลเมตร โดยผ่านเขตหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ ,๒,๓,๘,๙,๑๐,๑๑,๑๒,๑๔,๑๕,๑๗,๑๘,๒๐,๒๑ มีน้ำตลอดปี ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ทำนา / ประปา / และเป็นแหล่งหาอาหารของชาวบ้าน มีป่าไม้ที่เป็นที่สาธารณประโยชน์มีฤดูกาลที่เห็ดออกดอกในป่า ชาวบ้านใช้พื้นที่เป็นที่เก็บเห็ดขายเสริมรายได้ให้ครอบครัว

๒.๓.๑ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๑) ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	พื้นที่		จำนวนครัวเรือน (เกษตร)	จำนวนประชากร		
		ไร่	ตร.กม.		ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
๑	บ้านเม็กดำ	๑,๘๓๒	๒.๙๓๑๒	๙๓	๑๗๘	๒๐๒	๓๘๐
๒	บ้านแก่นท้าว	๒,๗๖๐	๔.๔๑๖๐	๑๖๓	๓๖๐	๓๕๗	๗๑๗
๓	บ้านเหล่า	๑,๗๘๔	๒.๘๕๔๔	๑๔๔	๒๙๐	๒๙๖	๕๘๖
๔	บ้านหารฮี	๑,๔๐๕	๒.๒๔๘๐	๑๐๘	๒๐๘	๒๑๑	๔๑๙
๕	บ้านตาลอก	๓,๑๓๔	๕.๐๑๔๔	๑๔๖	๒๕๓	๒๖๘	๕๒๑
๖	บ้านพยอม	๒,๒๐๐	๓.๕๒๐๐	๙๐	๑๖๕	๑๘๓	๓๔๘
๗	บ้านตาลอก	๒,๔๓๗	๓.๘๙๙๒	๑๑๗	๒๓๗	๒๑๒	๔๔๙
๘	บ้านดอนไผ่งาม	๒,๐๕๗	๓.๒๙๑๒	๘๓	๑๘๒	๑๙๔	๓๗๖
๙	บ้านหนองดินสอ	๑,๔๙๗	๒.๓๙๕๒	๗๖	๑๖๓	๑๗๐	๓๓๓
๑๐	บ้านหนองไผ่	๑,๘๗๑	๒.๙๙๓๖	๑๐๕	๑๔๘	๑๗๙	๓๒๗
๑๑	บ้านสำโรง	๔,๖๐๕	๗.๓๖๘๐	๒๑๖	๓๙๗	๓๙๖	๗๙๓
๑๒	บ้านโคกจันทร์หอม	๕,๑๓๔	๘.๒๑๔๔	๑๘๖	๓๒๓	๓๑๕	๖๓๘
๑๓	บ้านมะเห็บ	๓,๖๓๑	๕.๘๐๖๙	๒๐๖	๓๔๐	๓๖๔	๗๐๔
๑๔	บ้านเหล่างิ้ว	๑,๔๕๔	๒.๓๒๖๔	๙๖	๑๗๓	๑๕๘	๓๓๑
๑๕	บ้านนาเจริญ	๙๖๙	๑.๕๕๐๔	๘๒	๑๘๑	๑๕๗	๓๓๘
๑๖	บ้านดงหนองไผ่	๑,๗๙๖	๒.๘๗๓๖	๑๐๐	๒๐๖	๒๐๖	๔๑๒
๑๗	บ้านเม็กน้อย	๑,๕๘๙	๒.๕๔๒๔	๘๕	๑๕๙	๑๖๔	๓๒๓
๑๘	บ้านดอนแคน	๑,๔๐๐	๒.๒๔๐๐	๗๕	๑๔๒	๑๓๖	๒๗๘
๑๙	บ้านโนนสำราญ	๑,๕๕๖	๒.๔๘๙๖	๙๕	๒๐๐	๑๗๐	๓๗๐
๒๐	บ้านดงดวน	๑,๒๗๑	๒.๐๓๓๖	๑๐๙	๑๗๘	๑๙๑	๓๖๙
๒๑	บ้านน้อยพัฒนา	๑,๕๓๑	๒.๔๔๙๖	๑๑๒	๒๐๔	๑๙๐	๓๙๔
๒๒	บ้านเหล่าหนองขาม	๑,๘๙๗	๓.๐๓๕๒	๙๕	๑๖๘	๑๗๘	๓๔๖
รวม		**๔๗,๘๑๐**	**๗๖.๔๙๖๐**	**๒,๕๘๔**	**๔,๘๕๕**	**๔,๘๙๗**	**๙,๗๕๒**

ตารางที่ ๑๕ : แสดงจำนวนครัวเรือนเกษตร

๒) ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่	บ้าน	การใช้ประโยชน์การเกษตร					
		นาข้าว	ไม้ผล	หม่อน	พืชผัก	ป่าไม้	ที่อาศัย
๑	เม็กดำ	๑,๕๘๖	๒	๒	๒	๘๒	๔๐
๒	แก่นท้าว	๒,๕๒๐	๓	๑๑	๕	๒๐๐	๖๓
๓	เหล่า	๑,๖๕๔	๒	๘	๘	-	๓๐
๔	หารฮี	๑,๑๙๑	๑๐	๗	๑๐	-	๖๐
๕	ตาลอก	๒,๐๙๘	๕	๑๑	๕	๙๕๐	๘๕
๖	พยอม	๑,๕๗๔	๒๐	๕	๑๐	๙๐	๕๐
๗	ตาลอก	๑,๕๙๔	๕	๔	๒	๑๐๐	๔๐
๘	ดอนไผ่งาม	๑,๖๓๖	๑๐	๖	๑๐	๑๗๒	๓๕
๙	หนองดินสอ	๑,๑๔๗	๒	๑๐	๒	-	๔๗
๑๐	หนองไผ่	๑,๒๑๙	๑๗	๒๖	๓	๑๔๒	๕๐
๑๑	สำโรง	๓,๙๗๔	๓๐	๔๐	๑๔	๔๖	๑๒๐
๑๒	โคกจันทร์หอม	๓,๙๓๘	๒๕	๓๒	๑๓	๖๕๙	๘๕
๑๓	มะเห็บ	๓,๓๓๗	๑๕	๒๐	๑๐	๑๐๑	๕๐
๑๔	เหล่างิ้ว	๑,๓๑๔	๒	๓	๓	-	๓๐
๑๕	นาเจริญ	๗๓๗	๑	๓	๓	-	๔๐
๑๖	ดงหนองไผ่	๑,๐๘๕	๑๕	๖	๓	-	๓๒
๑๗	เม็กน้อย	๑,๑๒๔	๖	๕	๒	-	๓๐
๑๘	ดอนแคน	๑,๒๔๓	๒	๔	๒	-	๓๐
๑๙	โนนสำราญ	๑,๓๖๔	๒	๓	๓	-	๓๕
๒๐	ดงดวน	๑,๐๓๗	๒	๔	๓	-	๓๔
๒๑	น้อยพัฒนา	๑,๒๔๙	๔	๖	๗	๑๗๐	๖๖
๒๒	เหล่าหนองขาม	๑,๗๓๕	๕	๗	๔	-	๔๖
	รวม	๓๘,๓๕๖	๑๘๕	๒๒๓	๑๒๔	๒,๗๑๒	๑,๐๙๘

ตารางที่ ๑๗ : แสดงการใช้ประโยชน์ด้านเกษตร (ที่มาศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรฯ)

๓) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำในตำบลเม็กดำมีลำห้วย ๑ สาย มีหนองน้ำธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเกือบทุกหมู่บ้าน แต่ระบบการนำมาใช้ประโยชน์ยังไม่มีเพียงพอ ห้วยลำพังชู กว้างประมาณ ๒๐ เมตร ไหลผ่านในเขตตำบลเม็กดำประมาณ ๑๐ กิโลเมตร โดยผ่านเขตหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑,๒,๓,๘,๙,๑๐,๑๑,๑๒,๑๔,๑๕,๑๗,๑๘,๒๐,๒๑ มีน้ำตลอดปี ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ทำนา / ประปา / และเป็นแหล่งหาอาหารของชาวบ้าน

๔) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

พื้นที่ตำบลเม็กดำมีระบบประปาหมู่บ้านให้ครบทุกหมู่บ้านเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ในส่วนของน้ำกินประชาชนส่วนใหญ่ซื้อน้ำจากผู้ประกอบการน้ำดื่ม รองลงมาคือการรองน้ำจากน้ำฝนไว้ใช้ในครัวเรือน

๒.๔ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมิติที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ –๒๕๘๐) สรุปย่อได้ ดังนี้

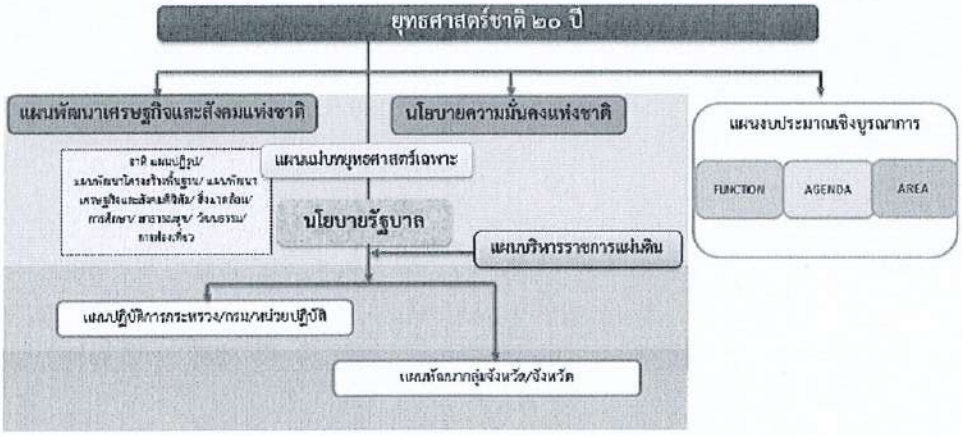

(๒) วิสัยทัศน์

"ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

(๓) ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง "หรือคติพจน์ประจาชาติ "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๔) กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนายุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

(๕) ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑) สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒) ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓) กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๔.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองคาพยพต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้

สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

(๑) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) การสร้างความสามารถในการ

(๓) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

(๔) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการท างานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" หรือมุ่งหวังจะ "มี" เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

<u>๒.๔.๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย</u>

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

<u>๒.๔.๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย</u>

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

<u>๒.๔.๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

<u>๒.๔.๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ</u>

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมุดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

๒.๕ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๒.๕.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำาโขง" โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจ ชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยก าหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก เฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ าอย่างยั่งยืน Growth โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการ

พัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต และ Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับหมุดหมาย การพัฒนาประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและ ข้อจำกัดของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง" โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและ นวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

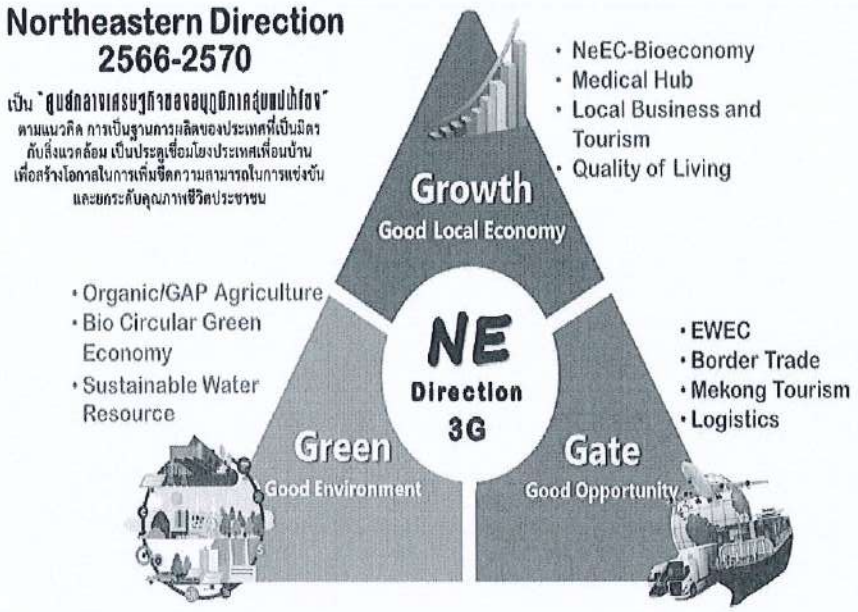

๒.๕.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด(กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง "เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมมั่นคงอย่างยั่งยืน" กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนอง เชื่อมโยง

ความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมสามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและความเป็นสากล โดยมีหมุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑) Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒) Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่นควันของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓) Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูง

๒. เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

๓. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๗.๕)

๒. อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕)

๓. สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒.๕.๓ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

จากการประเมินสภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) ของจังหวัด ปัจจัยภายใน (จุดแข็ง จุดอ่อน) และปัจจัยภายนอก (โอกาส ภัยคุกคาม) รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง นำไปสู่การกำหนด เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และประเด็นการพัฒนา จังหวัดจึงกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ไว้ว่า

"เกษตรกรรมยั่งยืน นำภูมิปัญญาสร้างคุณค่า พัฒนาการค้าการลงทุน สู่สังคมมีสุขภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี"

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดมหาสารคามที่กำหนดไว้ จึงมีการกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด เศรษฐกิจภาคการเกษตร มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ อายุเฉลี่ยการมีสุขภาพดีของประชาชนจังหวัดมหาสารคามอายุเฉลี่ย ๗๑.๕ ปี

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้

๒. ส่งเสริมการนำภูมิปัญญา มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๓. ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่

๔. เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านความมั่นคง การศึกษา การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด

๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด จึงได้กำหนดประเด็น การพัฒนาของจังหวัดใน ๔ ประเด็น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้กับเกษตรกร

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตสินค้าเกษตร

เป้าหมาย

๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒. มีระบบการบริหารจัดการด้านการเกษตรอย่างเหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. ยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

เพื่อนำภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด

เป้าหมาย

จำนวนสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมที่นำเอาภูมิปัญญามาสร้างมูลค่า

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมการนำภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย

มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมศักยภาพการค้าการลงทุน และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู่สังคมมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเชิดชูปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ
๒. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. เพื่อส่งเสริมสุขภาวะของประชาชนในพื้นที่
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
๕. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการระราชดำริเพิ่มขึ้น
๓. ประชากรในจังหวัดมีสุขภาวะที่ดีขึ้น
๔. เด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียนมีพัฒนาการสมวัยอย่างเต็มศักยภาพ
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมทีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

๒.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม (Development Strategy of Local Government in the Province)

ภายใต้ภาวะบ้านเมืองที่ก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community AEC) ถือเป็นภาระหน้าที่ ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในการที่จะนำพาประชาชน สังคม ชุมชน ในท้องถิ่นให้ สามารถอยู่รอดปลอดภัย รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่าง เหมาะสม ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของ จังหวัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการ พัฒนาประเทศและทิศทางการพัฒนาจังหวัด มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม เร่งสร้างการจัดการคุณภาพทางการ ศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มีความครอบคลุมและต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยการเพิ่ม ช่องทางในการเข้าถึงการบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืนและมีความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อรองรับการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงการ เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นในจังหวัด ให้ทำงานร่วมกันอย่าง บูรณาการ เป็นที่พึ่งของประชาชนในท้องถิ่น โดยได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๖.๑ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ (Vision) "ท้องถิ่นมหาสารคามการศึกษาก้าวไกล ประชาชนเป็นสุข อยู่รอดปลอดภัย สังคม เข้มแข็ง รู้เท่าทันพัฒนาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน"

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบและการศึกษาทางเลือก

๒. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ

๓. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะ และสาธารณูปโภค

๔. ยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม

๖. สร้างเครือข่ายและความเข้มแข็งของท้องถิ่น

๗. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๘. สนับสนุนให้ความช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่าง อปท. องค์กรและหน่วยงานอื่น

วัตถุประสงค์ (Objective)

๑. เพื่อบริหารจัดการการศึกษาท้องถิ่นและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๒. เพื่อสร้างรายได้ ลดร่ายจ่ายของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน

๓. เพื่อสร้างความพร้อมโครงสร้างการผลิตและการบริการ

๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในจังหวัด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)

๑. การศึกษาท้องถิ่นมีคุณภาพ ประชาชนเป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรม

๒. การให้บริการสาธารณะได้มาตรฐาน ทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. การคมนาคมขนส่งมีความเชื่อมโยงและมีแหล่งน้ำที่เพียงพอ

๔. ประชาชนมีรายได้ที่ สังคมและชุมชนมีความเข้มแข็ง

๕. เกิดความร่วมมือที่ดีในการทำงานระหว่างภาคส่วน

๖. ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี

ตัวชี้วัด (Key performance indicators : KPIs)

๑. ร้อยละของผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดท้องถิ่น

๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะที่ได้รับการปรับปรุง

๓. รายได้เฉลี่ยของประชาชนในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น

๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีการบูรณาการหรือการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

๕. ร้อยละของผลการประเมินการตรวจรับรองมาตรฐานในการบริการสาธารณะของท้องถิ่น

๒.๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญ ในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดและสถานศึกษาอื่นใน ท้องถิ่นเท่าที่กฎหมายกำหนด ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการ ทางการศึกษาได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการศึกษาด้วยการเพิ่ม ประสิทธิภาพ คุณภาพ ทักษะสำหรับการเรียน การสอน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนและประชาคมโลก สนับสนุนและส่งเสริมผลงานทางวิชาการหรือกิจกรรมทางการศึกษา รวมถึงการปลูกฝัง จิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนทั่วไปในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษาท้องถิ่น

๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น

๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ปลาย อุดมศึกษา และสายอาชีพ

๒. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด

๓. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)

๔. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาที่เข้มแข็ง

๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริหารทางการศึกษา

๗. จำนวนเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม

๘. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๙. จำนวนแผนงาน/โครงการพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือไปสู่เป็นนักกีฬาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการประกอบอาชีพและการเพิ่มรายได้ ลด รายจ่ายสามารถพึ่งพาตนเองได้ ด้วยการสนับสนุนการดำรงชีวิตภายใต้แนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มและเครือข่ายต่างๆ พร้อมทั้ง สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับ ตลอดจนรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน การรณรงค์ ป้องกัน ควบคุม การฟื้นฟู บำบัดรักษาโรคติดต่อร้ายแรง รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตัวเองได้

๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ

๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน

๓. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม กีฬา และนันทนาการ

๔. ควบคุมโรคติดต่อร้ายแรง

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๒. จำนวนแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน/การจัดทำแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม

๔. ร้อยละของผู้นำชุมชน/ผู้นำองค์กร/กลุ่มและเครือข่ายต่างๆ ที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน

๕. จำนวนหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ร้อยละของครอบครัว/ชุมชนที่มีความเข้มแข้งเพิ่มขึ้น

๗. ร้อยละผู้ประสบภัยกรณีฉุกเฉิน/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการสงเคราะห์ ช่วยเหลือ/ได้รับสวัสดิการสังคม

๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการ : Upstream midstream downstream (of the process) เช่น ภาคการเกษตรตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ด้วยการสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการ ผลิตในระดับกลางน้ำ จนถึงระบบการตลาดในระดับปลายน้ำ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่ไปกับการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาจังหวัด

๒. เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน

๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวและ จัดการสิ่งแวดล้อม

๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว

๒. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมืองโดยการวางผัง เมืองที่ได้รับมาตรฐาน

๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีรวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร

โดยให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการทำงานในองค์กร ด้วยการปรับบทบาท โครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่าย การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนเพิ่มคุณภาพในการจัดบริการและให้บริการ สาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม พร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชน และยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนา ระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย

๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนรวม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น

๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น

๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ

๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓. ร้อยละของงานบริการสาธารณะที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ

๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรม/สัมมนา/เพิ่มระดับของขีดความสามารถ/สมรรถนะ ตามแผนพัฒนาบุคลากร/ที่ส่วนราชการกำหนด

๕. ร้อยละของข้อมูลที่มีความครอบคลุม/ถูกต้อง/ทันสมัย/สนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) วิสัยทัศน์

"ตำบลน่าอยู่ คุณภาพชีวิตดี ประชาชนมีคุณธรรม"

(๒) ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย/กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านคมนาคม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่ได้มาตรฐาน และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก ปลอดภัย

๒. เพื่อให้ชุมชนในเขตตำบลเม็กดำมีไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเส้นทาง ระบบระบายน้ำที่ก่อสร้างและปรับปรุง

๒. ร้อยละของชุมชนที่มีไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะใช้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาด้านคมนาคม

๒. พัฒนาด้านไฟฟ้าและแสงสว่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านแหล่งน้ำ

เป้าประสงค์

๑. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และเพื่ออุปโภคบริโภคที่ได้มาตรฐาน
๒. ประชาชนมีน้ำสะอาดและมีคุณภาพไว้อุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ

ตัวชี้วัด

๑. แหล่งน้ำสามารถเก็บน้ำได้ปริมาณมากขึ้น
๒. คลองส่งน้ำเข้าถึงพื้นที่การเกษตรได้ทั่วถึงมากขึ้น
๓. จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึงสะอาดและปลอดภัย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มอย่างยั่งยืนและลดค่าใช้จ่าย
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจชุมชนยั่งยืน
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ เข้าใจและนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็ง
๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. จำนวนประชาชนมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือน
๔. แหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร เพื่อส่งเสริม การฝึกอบรม การประกอบอาชีพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
๒. เพื่อสนับสนุนการสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
๓. เพื่อสนับสนุนการจัดสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์
๔. เพื่อสนับสนุนบริการสาธารณะ
๕. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนลด ละ เลิก อบายมุข

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาศักยภาพ
๒. ร้อยละของจำนวนประชาชนมีการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ อย่างถูกวิธี
๓. ร้อยละของประชาชนได้รับสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์
๕. ร้อยละของประชาชนลด ละ เลิก อบายมุข

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและส่งเสริมเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๒. พัฒนาด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย
๓. พัฒนาด้านสาธารณประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

๑. สาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นได้รับการป้องกัน และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที
๒. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสาธารณภัยที่ได้รับการป้องกันและความช่วยเหลือ
๒. ร้อยละของประชาชนที่ห่างไกลยาเสพติด

กลยุทธ์

๑. พัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมือง การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมการศึกษาการเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)
๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสืบสาน อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. สนับสนุนการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ตัวชี้วัด

๑. การศึกษาภายในท้องถิ่นมีการพัฒนายกระดับคุณภาพ
๒. จำนวนประชาชนที่มีการอนุรักษ์สืบสานประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ร้อยละของประชาชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาด้านการศึกษา

๒. ส่งเสริมการสืบสาน อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. พัฒนาด้านสังคม การเมืองและกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพสมบูรณ์และยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนที่มีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีสภาพสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและส่งเสริมบริหารจัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการและบริการ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. ผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานราชการ

๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารจัดการและการบริการ

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาองค์กร บุคลากร และการให้บริการประชาชน

(๓) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

"ตำบลน่าอยู่ คุณภาพชีวิตดี ประชาชนมีคุณธรรม"

(๔) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์หลัก

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรทุนมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖ .ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

หมุดหมายการพัฒนา

๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๓. ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
๔. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ของโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
๖. ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
๗. ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
๙. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
๑๐. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๑๑. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๑๒. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
๑๓. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้ายเศรษฐกิจชีวภาพ
๒. การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๓. อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

๔. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าบริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๓. เพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู่สังคมมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ของ อปท. ในเขตจังหวัดมหาสารคาม
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา

๑. การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

๒. การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น

๓. การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น

๔. การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร

แผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาด้านคมนาคม

๒. พัฒนาด้านแหล่งน้ำ

๓. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๔. พัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕. พัฒนาด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบเรียบร้อย

๖. พัฒนาด้านการเมือง การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๗. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. พัฒนาด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการบริการ

บทที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

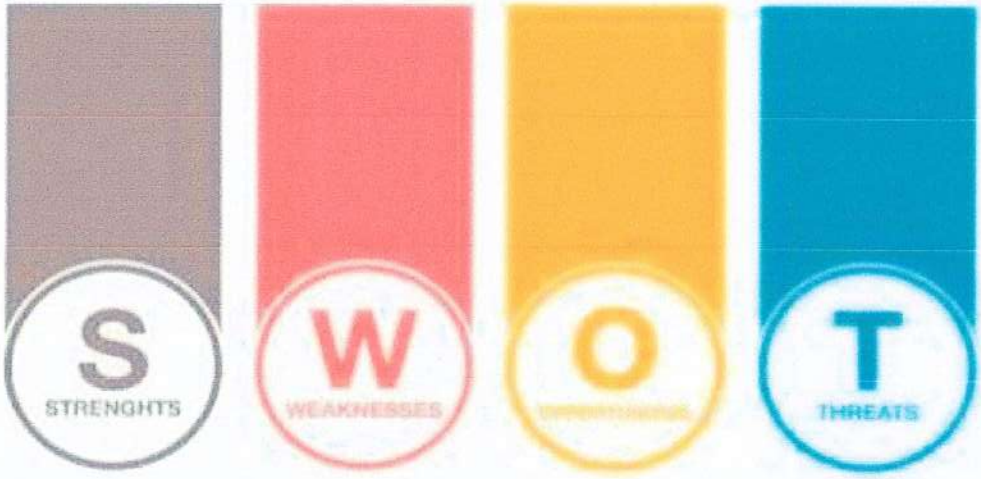

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ

การจัดทำแผนพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะองค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จาก จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) กำหนดปัจจัยหลักในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายในองค์กรด้วย ๔M (Management , Machine , Money และ Man) และใช้การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่แสดงถึงโอกาสและ อุปสรรคด้วย PESTEL (Policy, Economics, Social, Technology, Environment และ Legal) ซึ่งการวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าวได้ถูกนำไปกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

ด้านการเกษตร

๑) สภาพพื้นที่มีเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
๒) มีแหล่งน้ำไหลผ่าน (ห้วยลำพังชู) และหนองน้ำสาธารณะ
๓) มีแรงงานในภาคการเกษตรจำนวนมาก
๔) ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและเป็นที่นิยมทั่วไป

ด้านเศรษฐกิจ

๑) มีกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็งและกลุ่มอาชีพมีความหลากหลาย
๒) มีผลผลิตทางการเกษตรที่สามารถนำมาแปรรูปเพิ่มมูลค่า
๓) มีข้าวหอมมะลิ ที่ได้คุณภาพ
๔) มีกลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ

ด้านคมนาคม

๑) มีถนนสายหลัก (ทางหลวง ๒๐๒) และสายรอง (ทางหลวง ๒๐๖๑) ตัดผ่านพื้นที่ส่งผลให้การคมนาคมสะดวก

๒) การคมนาคมภายในท้องถิ่นทั่วถึง

ด้านสังคม

๑) มีวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย

๒) ประชาชนมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓) ประชาชนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ

๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕) มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพและสถานศึกษาเพียงพอต่อการให้บริการ

๖) มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ เห็ดธรรมชาติตามฤดูกาล

๒) มีแหล่งน้ำที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๓) ปริมาณขยะและมวลภาวะยังไม่ก่อปัญหา สามารถป้องกันและแก้ไขได้

๓.๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

ด้านการเกษตร

๑) มีแหล่งน้ำแต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการเกษตรในฤดูแล้งได้อย่างทั่วถึง

๒) ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำและไม่แน่นอน

๓) เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๔) การส่งเสริมและสนับสนุนไม่ต่อเนื่อง

ด้านเศรษฐกิจ

๑) ขาดเงินทุนหมุนเวียนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๒) มีหนี้สะสมและหนี้สินจากการเงินกู้นอกระบบ

๓) รายได้น้อยกว่ารายจ่าย

๔) การรวมกลุ่มมีน้อยส่งผลให้อำนาจการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางไม่เกิด

๕) ขาดตลาดรับซื้อ-ขาย แลกเปลี่ยนผลผลิตในท้องถิ่น

ด้านคมนาคม

๑) พื้นที่กว้างถนนเชื่อมต่อไม่ได้มาตรฐาน

๒) การขนส่งผลิตมีค่าใช้จ่ายสูง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง

๓ ถนนบางเส้นเป็นถนนลูกรัง ถนนดิน การขนส่งในฤดูฝนเป็นไปด้วยความลำบาก

ด้านสังคม

๑) ประชาชนมีที่ดินไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพด้านการเกษตร
๒) ประชาชนบางหมู่บ้านไม่มีเอกสารสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน
๓) มีแรงงานจำนวนมากแต่เป็นแรงงานที่ขาดทักษะ และขาดการพัฒนาฝีมือ
๔) มีอัตราว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว
๕) ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการรวบรวมและยกระดับเพื่อนำมาใช้พัฒนาท้องถิ่น
๖) คุณธรรม จริยธรรมลดน้อยลง ขาดความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน
๗) ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพพลานามัย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) มีการบุกรุกที่สาธารณะ ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
๒) ประชาชนรุกล้ำทางสาธารณะ และปิดกั้นร่องน้ำสาธารณะ(เหมืองน้ำ) ที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
๓) ขาดการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๔) แหล่งน้ำไม่ได้รับการดูแลรักษา มีสภาพตื้นเขิน ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในฤดูแล้ง

๓.๑.๓ โอกาส (Opportunity)

ด้านการเกษตร

๑) น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ตามสภาพพื้นที่ และเกิดผลสัมฤทธิ์
๒) ภาครัฐและหน่วยงานต่าง ๆ ให้การสนับสนุน
๓) มีพืชผลทางการเกษตรที่สามารถปลูกได้ดีในพื้นที่และมีคุณภาพ เช่น ข้าวหอมมะลิ ๑๐๕
๔) ผลผลิตการเกษตรปลอดสารพิษกำลังเป็นที่สนใจและต้องการของตลาด
๕) สภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การทำนา และเลี้ยงสัตว์
๖) มีหน่วยงานที่พร้อมจะส่งเสริมให้ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในพื้นที่

ด้านเศรษฐกิจ

๑) มีกองทุนหมู่บ้าน
๒) มีกองทุนเศรษฐกิจชุมชน
๓) รัฐบาลมีนโยบายและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง
๔) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ให้การสนับสนุนแหล่งเงินทุนและส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ

ด้านคมนาคม

๑) การติดต่อขนส่งคมนาคมไม่ห่างไกลจากตัวอำเภอ

๒) การขนส่งผลิตทางการเกษตรไปยังแหล่งรับซื้อสะดวก

ด้านสังคม

๑) ประชาชนในพื้นที่มีศาสนาพุทธเป็นศูนย์รวมที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

๒) มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการและเอกชน

๓) ประชาชนมีความสนใจและพร้อมที่จะรวมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

๔) ในท้องถิ่นไม่มีปัญหาทางสังคมที่รุนแรง

๕) ประชาชนสนใจและเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์

๒) มีลำห้วย ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๓) มีแหล่งน้ำสาธารณะภายกระจายทั่วพื้นที่ เช่น หนองน้ำสาธารณะ

๔) สภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การเกษตร เช่น ทำนา ปลูกผัก และเลี้ยงสัตว์

๓.๑.๔ อุปสรรค (Threat)

ด้านการเกษตร

๑) ประชาชนบางหมู่บ้านไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกิน และที่ดินไม่สามารถออกเอกสารสิทธิ์ได้

๒) เกษตรกรมีการจำนองที่ดินในการทำการเกษตรกับนายทุนก่อให้เกิดหนี้นอกระบบ

๓) ที่ดินบางส่วนทับซ้อนกับที่สาธารณะ

๔) ขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่พร้อมจะส่งเสริมให้ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในพื้นที่

๕) มีการใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลงสะสมมาเป็นเวลานาน

๖) มีแหล่งน้ำสาธารณะแต่ฤดูแล้งไม่สามารถนำน้ำไปใช้ในการเพาะปลูกได้

ด้านเศรษฐกิจ

๑) ประชาชนส่วนใหญ่ขาดเงินทุนในการผลิต

๒) ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยว

๓) กลุ่มอาชีพดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ขาดการบริหารจัดการที่ดี

๔) มีหนี้สินสะสม ทั้งนอกและในระบบ

๕) ราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน

๖) ขาดอำนาจการต่อรองสินค้ากับพ่อค้าคนกลาง

ด้านคมนาคม

๑) เส้นทางคมนาคมชำรุด เสียหาย เนื่องจากขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา
๒) การบรรทุกที่มีน้ำหนักเกินทำให้ถนนได้รับความเสียหาย
๓) ถนนส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นถนนลูกรังและถนนดินทำให้เกิดปัญหาในการขนถ่ายผลผลิต

ด้านสังคม

๑) ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบทับซ้อนกัน
๒) เขตที่ดินสาธารณะ ป่าไม่สาธารณะในพื้นที่ไม่ชัดเจน
๓) ขาดการอบรมและพัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงาน
๔) งบประมาณและโครงการสนับสนุนให้บริการสังคมมีน้อย กระจายไม่ทั่วถึง
๕) ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการศึกษา รวบรวม ไม่เป็นเอกภาพต่างคนต่างทำ ขาดการประสานงานที่ดี
๖) ประชาชนให้ความสำคัญทางด้านการส่งเสริมป้องกันปัญหาด้านสุขภาพน้อย
๗) นโยบายภาครัฐขาดความต่อเนื่อง ขาดจุดหมายและแนวทางการพัฒนาที่แน่นอน
๘) ประชาชนยังยึดติดกับการเป็นผู้ตามมากกว่าที่จะแสดงความคิดเห็น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหลายหน่วยงานดูแล ขาดเอกภาพ
๒) พื้นที่รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานไม่ชัดเจน
๓) ขาดความรู้และประสบการณ์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔) ไม่มีแนวทางการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน
๕) ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ ที่ไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ในระยะสั้น ๆ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๓.๒.๑ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural Factors : S) ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม ฯลฯ

๓.๒.๒ ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T) ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๓.๒.๓ ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors : E) ได้แก่ งบประมาณที่จัดเก็บได้ งบประมาณที่ ได้รับการจัดสรร ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ ฯลฯ

๓.๒.๔ ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors : P) ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายรัฐบาล นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ

บทที่ ๔

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐
(Mekdum Smart city)

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city)

จุดยืน (Positioning) วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าหมาย (Goal) และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic issue) ในการจัดทำพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city) โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

๔.๑ จุดยืน (Positioning)

- **ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (โครงสร้างพื้นฐาน ระบบงาน และฐานข้อมูล) :** มีฐานข้อมูลและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้
- **ด้านการให้บริการประชาชน :** ให้บริการประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ครอบคลุม เข้าถึงได้ง่ายและรองรับเทคโนโลยีสมัยใหม่
- **ด้านกระบวนการดำเนินงาน :** ระบบงานมีประสิทธิภาพรองรับการปฏิบัติงานเพื่อการจัดการองค์กรอย่างครอบคลุมแลพก้าวไปสู่องค์ประสิทธิภาพสูง
- **ด้านศักยภาพบุคลากร :** บุคลากรมีความรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ วิสัยทัศน์ (Vision)

"องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่แก้วมุ่งสู่การเป็นองค์กรเทคโนโลยีดิจิทัล

ตามแนวนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐"

๔.๓ พันธกิจ (Mission)

๑) การบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ
๒) พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่แก้วสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
๓) พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อการบริการประชาชน
๔) พัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม
๕) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและประชาชนสู่ยุคดิจิทัลหรือไทยแลนด์ ๔.๐

๔.๔ เป้าหมาย (Goals)

๑) เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) : พัฒนาเมืองไปสู่เมืองอัจฉริยะ อย่างน้อย ๒ ด้านคือ ด้านเทคโนโลยีและด้านการบริหารจัดการเชิงพื้นที่

๒) ด้านการบริการประชาชน : ปี ๒๕๖๙ ร้อยละ ๘๐ ของการบริหารภาครัฐ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๓) ด้านบุคลากร : ปี ๒๕๖๘ ร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรมีความรู้ และเท่าทันด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

๔) ด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน : ปี ๒๕๗๐ ร้อยละ ๑๐๐ มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยที่สอดคล้องตามข้อบังคับและกฎหมายดิจิทัล

๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

เป้าประสงค์ ➡ เพื่อพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน ➡ ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ➡ จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่อเที่ยว

เป้าประสงค์ ➡ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนำนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

แผนงาน ➡ ส่งเสริมการนำนวัตกรรมหรือพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ

ตัวชี้วัด ➡ จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการบริการประชาชนสู่บริการดิจิทัล (Digital Service)

เป้าประสงค์ ➡ มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้สามารถเข้าถึงหรือรับบริการได้สะดวกและรวดเร็ว

แผนงาน ๓.๑ ➡ <u>ปรับปรุงระบบการให้บริการ</u>

ตัวชี้วัด ➡ ๑. จำนวนงานบริการประชาชนที่บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัล

➡ ๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

แผนงาน ๓.๒ ➡ <u>การพัฒนางานบริการสู่ระบบดิจิทัล</u>

ตัวชี้วัด ➡ ๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่การบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงกระบวนการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Smart Operations)

เป้าประสงค์ ➡ ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ รองรับการปฏิบัติงาน และถูกใช้เพื่อการจัดการองค์กรอย่างครอบคลุม

แผนงาน ➡ พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุ การบัญชาการ และบริหารความต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด ➡ ๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ด้านดิจิทัล เพื่อสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (Digital Competency and Innovation)

เป้าประสงค์ ➡ พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีและมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน ๕.๑ ➡ <u>ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล</u>

ตัวชี้วัด ➡ จำนวนกิจกรรมหรือช่องทางที่ส่งเสริมด้านการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน ๕.๒ ➡ <u>พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล</u>

ตัวชี้วัด ➡ ๑. ร้อยละของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้จัดหรือส่งบุคลากรภาครัฐและประชาชนเข้ารับการฝึกอบรม

๒. จำนวนบุคลากรและประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรม

แผนงาน ๕.๓ ➡ <u>พัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</u>

ตัวชี้วัด ➡ จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้

บทที่ ๕

รายละเอียดแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐
(Mekdum Smart city)

รายละเอียดโครงการ

แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐) (Mekdum Smart City)

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

เป้าประสงค์ : เพื่อพัฒนาระบบหรือโครงสร้างพื้นฐานระบบดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน : ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

ตารางที่ ๑ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ			หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการปรับปรุงหอกระจายข่าว/ซ่อมแซมหอกระจายข่าวในตำบลเม็กดำ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สำนักปลัด
	โครงการเช่าคู่สายอินเตอร์เน็ตตำบล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	
รวม		๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	

รายละเอียดโครงการ

แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐) (Mekdum Smart City)

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการบริการประชาชนสู่บริการระบบดิจิทัล (Digital Service)

เป้าประสงค์ : มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้สามารถเข้าถึงหรือบริการได้สะดวกและรวดเร็ว

แผนงาน : ปรับปรุงระบบการบริการประชาชนและพัฒนางานสู่ดิจิทัล

ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนงานบริการประชาชนที่บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรม และงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตารางที่ ๒ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ			หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการจัดทำเว็บไซต์ของ อบต.	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	สำนักปลัด
รวม		๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	

รายละเอียดโครงการ

แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐) (Mekdum Smart City)

องค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับกระบวนการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Smart Operations)

เป้าประสงค์ : ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ รองรับการปฏิบัติงาน และถูกใช้เพื่อการจัดการองค์กรอย่างครอบคลุม

แผนงาน : พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุบัญชาการ และบริหารความต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตารางที่ ๓ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ			หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด
รวม		๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	

บทที่ ๖

การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city) ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

๖.๑ การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ (Mekdum Smart city) ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เก้าต้นไปสู่การปฏิบัตินับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นกระบวนการผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินงาน หรือกลไกที่สำคัญทั้งหมดให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพจะต้องผลักดันให้มีการ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิด ค่านิยม เป้าหมาย รวมถึงวิธีการปฏิบัติงาน ดังนั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรทุกระดับเพื่อให้เกิดการยอมรับและมีส่วนร่วม พร้อมที่จะนำแผนงานโครงการต่าง ๆ ไปดำเนินการตามแนวทางได้อย่างหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสามารถประยุกต์การดำเนินงานให้เหมาะสมกับแนวทางปฏิบัติงาน อีกทั้งจะต้องมีการระดมสรรพกำลัง แสวงหาการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการปฏิบัติและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามเป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ที่วางไว้จึงได้กำหนดแนวทางการนำไปแผนไปสู่การปฏิบัติโดยสังเขป

ดังนี้การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการ

การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนปฏิบัติโดยการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในกระบวนการจัดทำแผน เพื่อให้หน่วยงานได้รับทราบและเข้าใจทิศทางการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติให้บรรลุเป้าประสงค์ ตลอดจนเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้สึกการมีส่วนร่วมและพร้อมรับผิดชอบในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดย

- ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ มีความเข้าใจและผลักดันให้มีการดำเนินงานตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
- สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานได้ทราบเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนงาน เป้าหมายการพัฒนา เป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อก่อให้เกิดการ มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
- จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณให้สอดคล้องกับแผนงาน/โครงการแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ โดยเน้นผลลัพธ์ของการดำเนินงานเป็นหลักสำคัญรวมถึงการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญในการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการต่าง ๆ
- มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางหรือกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุม หนังสือเวียน เว็บไซต์ และสื่อโซเชียลมีเดียเพื่อกระตุ้นและขับเคลื่อนงานตามยุทศาสตร์

พัฒนากระบวนการจัดทำแผนงาน/โครงการของหน่วยงาน

พัฒนากระบวนการจัดทำแผนงาน/โครงการของหน่วยงาน ในลักษณะบูรณาการให้เชื่อมโยงไปใน ทิศทางเดียวกัน และส่งเสริมให้มีการประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น เพื่อให้เป็น เครื่องมือในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดย

- สนับสนุนการจัดทำแผนงาน/โครงการในลักษณะบูรณาการและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในแต่ละภารกิจและประเด็นยุทธศาสตร์
- สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในระดับหน่วยงาน
- กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผน/โครงการให้ชัดเจน โดยจัดลำดับความสำคัญของ แผนงาน/โครงการ
- ติดตาม ตรวจสอบผลจากการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการอย่างสม่ำเสมอว่าสามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์หรือไม่ เพียงใด โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์

๖.๒ การติดตามประเมินผล

พัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผล รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ กำหนดระยะเวลาในการประเมินและแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมุ่งเน้นการประเมินผลตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา และปรับปรุงการ ดำเนินงาน

- มีการติดตามความก้าวหน้าตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นสิ้นปีงบประมาณ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อสรุปเสนอคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เก้าต้นเพื่อพิจารณา
- นำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลมาปรับปรุง เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
- ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการให้ผู้บริหาร ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ